

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет технології виробництва і переробки продукції тваринництва
Кафедра технології виробництва продукції тваринництва

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до кваліфікаційної роботи на здобуття ступеня вищої освіти
бакалавр

на тему: **«Годівля свиней в умовах ТОВ «НВП
«Глобинський свинокомплекс»**

Виконала: здобувач вищої освіти
за освітньо-професійною програмою Технологія
виробництва і переробки продукції тваринництва
спеціальності 204 Технологія виробництва і переробки
продукції тваринництва
ступеня вищої освіти бакалавр
групи 204ТВППТбд 4 1
СКРИННИК ВІКТОРІЯ ГРИГОРІВНА
Керівник: Павло ВАЩЕНКО
Рецензент: Ольга ВАСИЛЬЄВА

ЗМІСТ

	стор.
ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ	6
1.1 Загальні відомості про поживність кормів для свиней	6
1.2. Різні види годівлі свиней	10
РОЗДІЛ 2. МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИКА ДОСЛІДЖЕНЬ	18
2.1. Місце та об'єкт досліджень	18
2.2. Методика досліджень	18
РОЗДІЛ 3. РЕЗУЛЬТАТИ ВЛАСНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	20
3.1. Характеристика підприємства	20
3.2. Утримання та годівля умовно поросних свиноматок.	23
3.3. Годівля та утримання поросних свиноматок	26
3.4. Годівля підсисних свиноматок і поросят	29
3.5. Годівля лактуючих свиноматок	38
3.6. Економічна ефективність виробництва	41
ВИСНОВКИ	43
ПРОПОЗИЦІЇ	45
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ	46

ВСТУП

Обґрунтування теми. Свинарство – це галузь сільськогосподарського виробництва, що забезпечує населення багатьох країн світу цінними продуктами харчування. За статистичними даними зараз у світі виробляється понад 220 млн. тонн м'яса, з яких 41 % припадає на свинину.

У різних регіонах нашої країни свинарство з давніх часів було традиційною галуззю тваринництва. Цінні господарсько-корисні ознаки свиней – висока відтворна здатність, скороспілість та оплата корму, високий забійний вихід і енергетичність продуктів забою – гарантують їх перевагу у виробництві м'яса порівняно з іншими видами сільськогосподарських тварин. Свині дуже плодючі. При задовільних умовах годівлі й утримання від свиноматки можна одержати два опороси на рік, а в кожному опоросі – по 10-12 поросят.

Свині порівняно з іншими сільськогосподарськими тваринами значно скороспіліші. У результаті високої плодючості і доброї скороспілості свиней, від кожної свиноматки шляхом відгодівлі її приплоду можна мати 2-2,5 тонн свинини на рік, тоді як від приплоду однієї корови за той же період одержують лише 2,5-3,5 ц м'яса.

Свині при забої характеризуються високим виходом їстівних продуктів. Якість і поживна цінність цих продуктів значно вищі за якість та енергетичність продуктів інших видів сільськогосподарських тварин.

На сучасному етапі ставиться завдання радикально відродити галузь свинарства, перевести її на інтенсивну технологію і добитися того, щоб вона могла давати дешеву, конкурентоспроможну продукцію і бути відповідно наукоємним виробництвом, яке можна було б порівнювати за ефективністю з передовими країнами. Для цього наша країна має необхідний генофонд і племінну базу свиней, володіє родючими землями, має висококваліфікований потенціал виробників.

Свинарство – це галузь тваринництва де є можливість найкоротший строк досягти бажаних результатів. Воно може швидко поповнювати м'ясний баланс країни, використовуючи при цьому дешеві корми. Однак поки що галузь розвивається повільно. Однією з причин є те, що новонароджені поросята через підвищену чутливість до несприятливих факторів навколишнього середовища часто хворіють і гинуть.

Продуктивні і відтворювальні якості свиней в значній мірі визначаються їх ростом і розвитком в ранній період життя. З слабих і хворих, з низькою живою масою поросят важко отримати високопродуктивне поголів'я. Погані умови годівлі і утримання поросят більш старшого віку не здатні відновити втрачене. Тому організації годівлі поросят-сисунів завжди надається першочергове значення. При цьому потрібно мати на увазі, що за рахунок молозива свиноматки поросята повністю задовольняють потреби в поживних речовинах та енергії лише в першу декаду життя, а потім, починаючи з другої декади, ця потреба вже за рахунок молока задовольняється лише на 68 %, в третю – на 42, в четверту – на 26, в п'яту – на 15 і в шосту – лише на 8 %.

Для забезпечення більш рентабельної наступної відгодівлі свиней і ефективного вирощування племінного молодняку велике практичне значення має одержання добре розвинутих, міцних, життєздатних поросят.

При вирощуванні поросят-сисунів перш за все ставиться завдання повністю зберегти приплід і одержати при відлученні поросят живою вагою не менше 15 кг. Показники ваги поросят при народженні відіграють велику роль для дальшого їх росту і розвитку. Свині більшості культурних порід відзначаються надзвичайно швидким ростом. Протягом першої декади після народження поросята збільшують вагу в 2-2,5 рази, а до відлучення – в 12-15 разів у порівнянні з живою вагою при народженні. Доброї ваги (20 кг і більше) досягають при відлученні ті поросята, які важили при народженні не менше 1,5 кг, а ті, які мали живу вагу при народженні менше 1 кг – при відлученні ледве

досягали 13-15 кг. Поросята, які мали при народженні низьку живу вагу (0,5-0,8 кг), в більшості випадків або гинули в різні строки підсисного періоду, або перетворювалися на поросят-замірків. Отже, чим крупніші поросята при народженні та відлученні, тим вони краще ростуть і розвиваються, більш скороспіліші і в однаковому віці досягають більшої живої ваги, ніж дрібніші. Таким чином, підсисний період (до 2-ох місячного віку) є самим відповідальним при вирощуванні здорових і життєздатних поросят.

Мета та завдання досліджень. Метою наших досліджень є вивчення технології годівлі свиней в умовах ТОВ НВП «Глобинський свинокомплекс» на відділенні у с. Обознівка. В якості матеріалу для досліджень використовували поголів'я свиней підприємства.

Об'єкт і предмет дослідження. Об'єкт дослідження - процес годівлі та утримання.

В завдання досліджень входило:

- вивчення структури підприємства;
- вивчення особливостей технології годівлі свиней на підприємстві;
- вивчення літературних джерел щодо впливу різноманітних аспектів на якість годівлі свиней.

Практичне значення дослідження. Результати проведених досліджень будуть мати практичне значення для майбутнього удосконалення технології годівлі свиней на підприємстві.

Відомості про обсяг і структуру роботи. Бакалаврська робота містить всі потрібні розділи, викладена на 50 сторінках тексту комп'ютерного набору, містить 20 рисунків та 8 таблиць, 38 джерел інформації.

РОЗДІЛ 1

ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ

1.1 Загальні відомості про поживність кормів для свиней

Правильна і раціональна годівля сільськогосподарських тварин являється головною запорукою бажаної майбутньої продуктивності і разом з цим економічної ефективності підприємства або домогосподарства. Але збалансована годівля в той же час не є головною запорукою високої продуктивності, так як інші фактори, такі як генетичний потенціал тварини, технологія утримання і годівлі теж являються основними факторами виходу продукції [12].

Кожний вид тварини потребує відповідного догляду, утримання, рівня і якості годівлі. Базовий принцип годівлі для більшості тварин однаковий – його основою є концентрати. Вже потім, якщо це тварини з багатокамерним шлунком в раціон додаються так звані грубі корми, такі як сіно, солома, сінаж або силос. Принцип заготівлі концентратів являє собою однаковий підхід для більшості видів і залежить тільки від періоду вегетації рослини. Також концентрати відрізняються між собою з невеликим відхиленням за хімічним складом (табл.1.1) і, в свою чергу, кожний вид концентрату ділиться всередині себе на класи, що потім визначає його призначення, як фуражу для годівлі тварин або для вживання в їжу людьми [13, 14].

Основна група концентратів – це злакові які несуть в собі енергетичний та клітковинний потенціал для годівлі, які в свою чергу діляться на швидко та повільно засвоюються в залежності від потреб при згодовуванні, так як не правильне використання може призвести до метаболічних розладів. Основне їх призначення – це вплив на енергетичний рівень організму, метаболічний обмін, накопичення додаткової енергії організмом для впливу на терморегуляцію та ін, [15].

Таблиця 1.1

Хімічний склад (%) субстратів злаків [2].

Злаки	Білок	Жир	Клітковина	Зола	Вуглеводи
Пшениця	14,3	2,3	2,8	2,2	78,4
Жито	13,4	1,8	2,6	2,1	80,1
Ячміні	10,8	1,9	4,4	2,2	80,7
Пшоно	14,5	5,1	8,5	2,0	71,6
Овес	11,6	5,2	10,4	2,9	69,8

А ось олійні концентрати або точніше їх побічні продукти виробництва такі як соєві та соняшникові шроти і макухи (табл. 1.2) використовуються в годівлі з метою поповнення білкового рівня організму, який в свою чергу також залежить від відповідного рівня енергетичного вмісту раціону [16].

Повножирову сою чи соняшник не доцільно використовувати в харчуванні тварин в великій кількості не в економічному сенсі, а в сенсі здоров'я тварини, так як при балансуванні раціону потрібно буде вже звертати увагу не на білковий чи амінокислотний вміст, а на вміст жиру що, може призвести до різних розладів здоров'я. Це пояснюється тим, що існує ліміт ферментів, що виробляються на одиницю часу, а також фізіологічні обмеження роботи печінки [17, 18].

Якщо більш детально розглядати цінність білкової групи кормів для свинарства, то соя має значну перевагу над соняшником, так як містить більшу кількість незамінних амінокислот головною з яких є лізин. При попаданні в організм білок розчиняється до амінокислот і потім вже, за допомогою енергії, знову будується новий вид білка у вигляді м'язової тканини [19, 20].

Таблиця 1.2

Хімічний склад соєвого та соняшникового шроту [3].

Поживні речовини	Соєвий шрот	Соняшниковий шрот
Сирий протеїн %	44	44
Сира клітковина %		12
Вміст амінокислот %		
Лізін	2,74	1,70
Метіонін	0,60	1,10
Цистін	0,63	0,85
Треонін	1,72	1,70
Триптофан	0,59	0,61
Аргенін	3,28	4,10
Глюцин	1,86	2,63
Серін	2,25	1,86
Гистидін	1,17	1,10
Ізолюцин	2,13	2,15
Люцин	3,40	2,90
Фенілаланін	2,22	2,10
Тирозін	1,62	1,10
Валін	2,19	2,20

В таблиці 1.3 приведено опис трьох груп, на які умовно поділяють амінокислоти. В залежності від виду тварин або риб, їх кількість може змінюватись в зв'язку з особливостями тілобудови і фізіології.

Таблиця 1.3

Незамінні та замінні амінокислоти в годівлі [4].

Основні	Другорядні	Умовно суттєві
Аргінін	Аланін	Цистеїн
Гістидин	Аспаргін	Глютамін
Ізолейцин	Аспартат	Гідроксипролін
Лейцин	Глютамін	Пролін
Лізін	Гліцин	Таурін
Метіонін	Серин	
Фенілаланін	Тирозин	
Треонін		
Триптофан		
Валін		

Якщо вести розмову про незамінні амінокислоти, то вони відіграють найважливішу роль при побудові м'язової тканини. Так, нестача однієї чи іншої амінокислоти може призвести до негативного балансу амінокислот, наслідком чого буде зменшено синтез протеїну тваринного походження. В результаті, частина амінокислот буде втрачена з калом, а інша – трансформована в жирову тканину [21, 22]. Як ми знаємо, найдорожчою складовою частиною будь якого раціону являються білкова група. Умовно кажучи, ми знецінюємо чи то шрот, чи то макуху, до вартості концентрату, наприклад кукурудзи. На рисунку 1.1 зображене так зване відро лімітуючих амінокислот. На прикладі лізину ми можемо побачити, що його нестача, на зображенні зліва, призведе не до засвоєння інших амінокислот, після чого не відбудеться побудова м'язової тканини. На зображенні праворуч, ситуація вже виправлена, кількість лізину доведена до норми і синтез білку стабілізувався. Стабілізувати ситуацію можна за рахунок правильного балансу соєвого шроту в раціоні, якщо він був

порушений, або з додатковим введенням преміксних добавок з великим вмістом синтетичного лізину [23, 24].

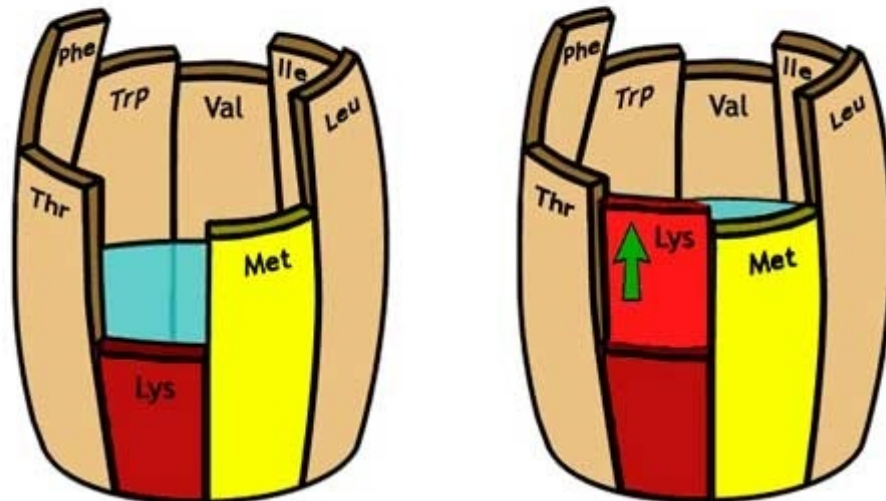

Рисунок 1.1. Відро лімітуючих амінокислот [5].

В принципі, якщо розмовляти про економічну ефективність любого господарства, домашнього чи великого підприємства, все важливо, від генетики до правильно проведенного тренінгу персоналу з умовами поводження з тваринами. В даний момент ми розглядаємо деякі аспекти, які пов'язані лише з годівлею.

1.2. Різні види годівлі свиней

В принципі існує два види годівлі – це сухий і вологий. Також в залежності від групи тварин (супоросні свиноматки, лакуючи, поросята та відгодівля) згодовування кормів відбувається або лімітовано або досхочу. Подача кормів може відбуватися як ручним способом, так і з використанням новітніх технологій з автоматичною подачею і зважуванням (рис.1 2) [25, 26].

Рисунок 1.2. Годівля супоросних свиноматок [6].

Правильний підхід при годівлі є запорукою здоров'я тварин, а також бажаної економічної ефективності. Так, при годівлі супоросних свиноматок контролюється як поживність корму, так і час його дозованого згодовування. Тому що не збалансований раціон може призвести, як до зниження ваги, так і до ожиріння тварини, що в свою чергу вплине на майбутнє здоров'я свиноматки і новонароджених поросят [27, 28].

На рисунку 1.3 схематично зображено кількість потрібного корму в різні тижні супоросності з описом, що відбувається в певний проміжок часу. Так з 0 по 4 тижень проходить максимальне виживання якісних ембріонів; з 4 по 11,5 тижнів проходить розвиток м'язових волокон, зміна маси та стану свиноматки, приріст, розвиток плоду/сосків; з 11,5 тижнів до кінця поросності відбувається ріст плоду, молочних залоз і контролюється стан тіла свиноматки [29, 30].

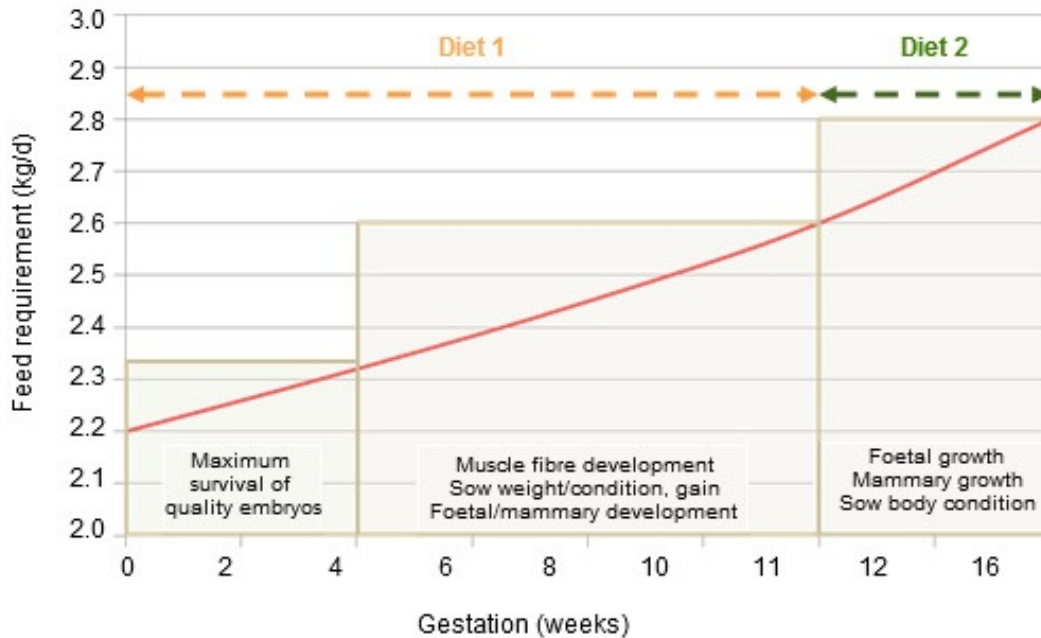

Рисунок 1. 3. Пріоритети годівлі свиноматки під час супоросності:
140 кг маси тіла під час спарювання [7].

Також потрібно пам'ятати, і це відноситься до всіх груп свиней, потрібно правильно подрібнити концентрати, тому що дуже маленька дисперсія може призвести до швидкого перетравлення і засвоєння, що не завжди є бажаним, наприклад для ремонтного молодняку свиней. Або навпаки, до повільного перетравлення, що буде впливати на середньодобовий приріст і призведе до довшого часу відгодівлі, якщо є дотримання норм маси свиней при здачі на м'ясокомбінат або їх отримання некондиційних тварин [31, 32].

Соє в свинарстві є гарантом високих середньодобових приростів м'язової тканини. Правильна її підготовка і використання в годівлі потребує необхідних знань і навичок. Так, багато хто в господарствах різних форм власності використовує в годівлі повножирову екструдовану сою. Це потребує спеціальних навичок для роботи з екструдером, а також правильного вибору обладнання під час його купівлі. Тільки при дотриманні потрібного температурного режиму будуть знищені всі антипоживні фактори, які містяться в сої. Тому що при наявності останніх в раціоні свиней призведе до меншого

поїдання корму, зниження його перетравності. Недоліком такого соєвого екструдату є наявність високого вмісту жиру, що лімітує його використання в раціоні. Більш практично і доцільно використовувати в годівлі свиней соєвий шрот, який є багатий на білок, містить менше клітковини, яка теж негативно впливає на травлення однокамерних тварин і має найменший вміст жиру у порівнянні з макухою або екструдованою соєю [33, 34].

Під час виготовлення олії та шроту, як одного з побічних продуктів екстрагування, використовують різні так звані вимивачи. «Гексан» є одним з них. Це бензин, з високим ступенем очищення, яким змочують зерна сої після плющення. Він виступає у якості жиророзчинника, який вимиває олію з бобів. Він не є проблемою в подальшому використанню шроту або олії, так як після екстрактору під дією високої температури гексан випаровується. Наприкінці, при правильному процесі, у соєвій масі залишається близько 2% олії [9]. На рисунку 1.4 відображена приблизна схема отримання всіх побічних продуктів після процесу отримання соєвої олії [35, 36].

Якщо розмовляти про різні підходи при годівлі, то їх вибір залежить від багатьох факторів. Це бажання власника, локація підприємства, наявна кормова база і наявність вільних фінансів, так як окупність обладнання наприклад при рідкому типі годівлі займає біля 5 років. В даний момент розглянемо аспекти і переваги при рідкому типі годівлі (рисунок 1.5– 1.6). В рідкій годівлі є багато переваг. Насамперед це зменшення впливу людського фактору, можливість використання ветеринарних медикаментів безпосередньо в систему, швидка подача великої кількості корму на великі відстані. Системи повністю автоматизовані, відбувається точне зважування інгредієнтів [37, 38].

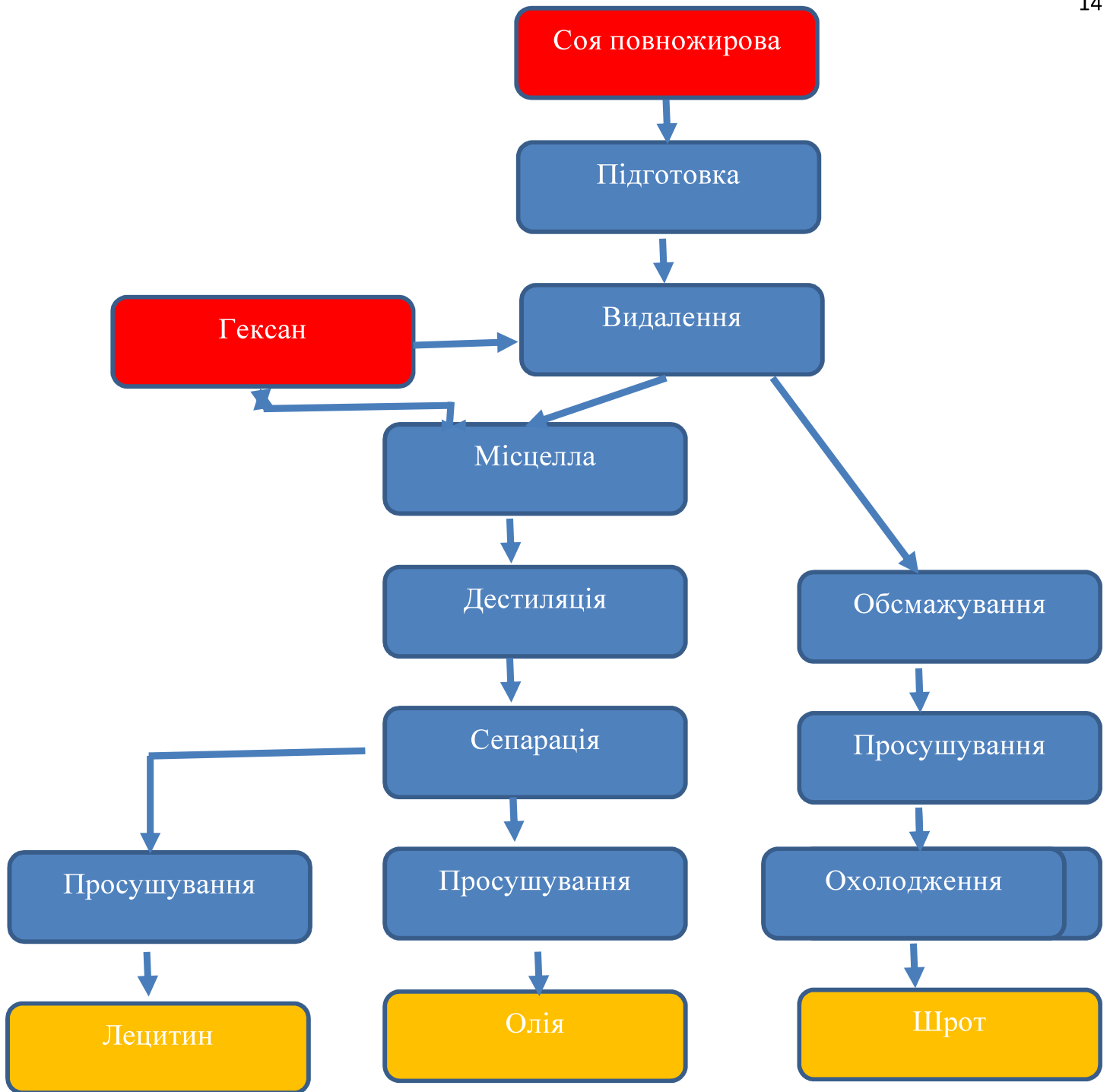

Рисунок 1.4. Технологічна схема з виробництва соєвого шроту та та отримання супутніх продуктів [8].

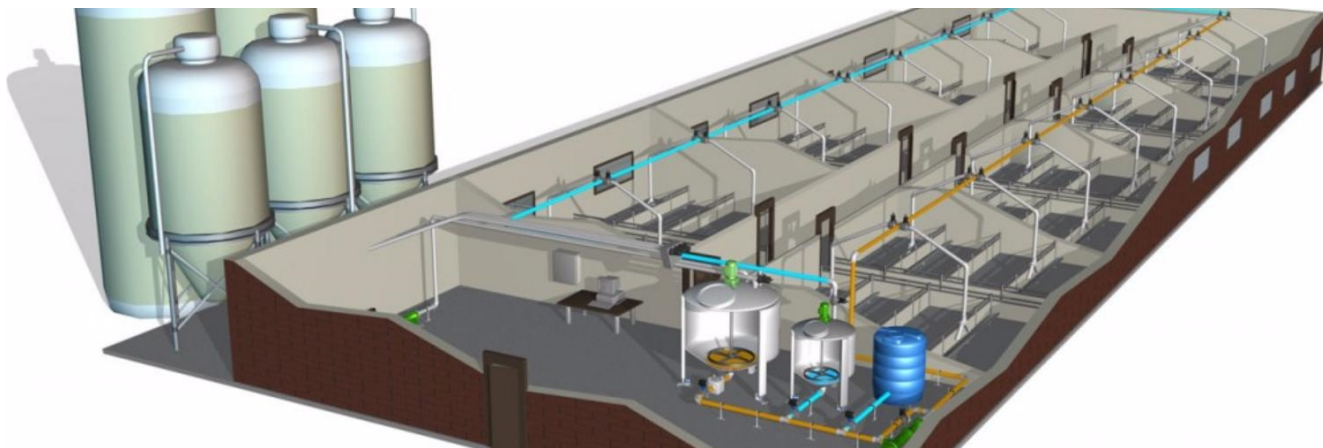

Рисунок 1.5. Схема свинарника з використанням рідкої годівлі [10].

Рисунок 1.6. Утримання свиней на відгодівлі при рідкому годуванні [10].

На рисунках 1.7 і 1.8 ми можемо побачити переваги при використанні рідкого типу відгодівлі. Так, спостерігається достовірна перевага при рідкому типі годівлі для таких показників, як досягнення більшої живої ваги, що в свою чергу сприяє досягненню більшої маси туші тварини при забої. Достовірна перевага також відмічається і для інших показників відгодівлі таких як: середнє добове споживання корму; середньо добовий приріст і конверсія корму.

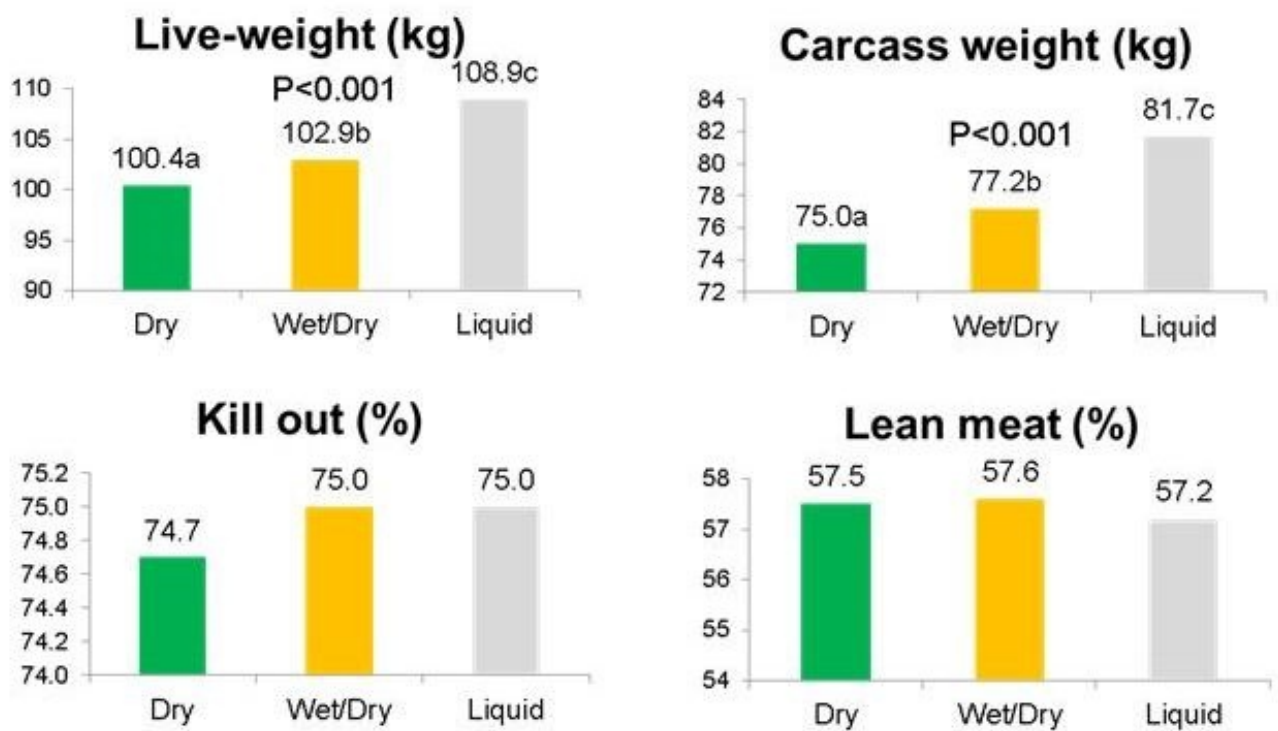

Рисунок 1.7. Показники при відгодівлі з використанням різних типів годівлі [11].

Типи годівлі: Dry – сухий; Wet/Dry – змішаний; Liquid – мокрий. Live-weight – жива вага; Carcass weight – вага туші; Kill out % - забійний вихід; Lean meat % - вихід м'яса.

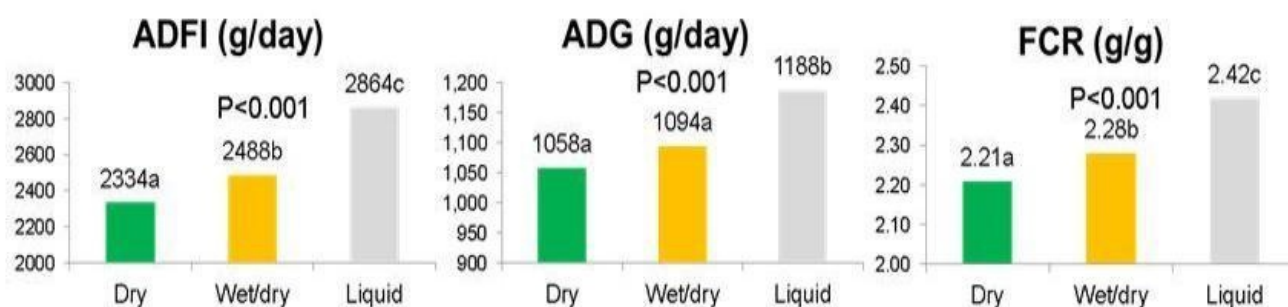

Рисунок 1.8. Показники при відгодівлі з використанням різних типів годівлі [11].

Типи годівлі: Dry – сухий; Wet/Dry – змішаний; Liquid – мокрий. ADFI – середнє добове споживання корму; ADG – середньо добовий приріст; FCR – конверсія корму.

РОЗДІЛ 2

МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИКА ДОСЛІДЖЕНЬ

2.1. Місце та об'єкт досліджень

Метою наших досліджень є вивчення технології годівлі свиней в умовах ТОВ НВП «Глобинський свинокомплекс» на відділенні у с.Обознівка.

Об'єкт дослідження – процес годівлі та утримання .

Методикою наших досліджень передбачалось:

- вивчення структури підприємства;
- вивчення особливостей технології годівлі свиней на підприємстві;
- вивчення літературних джерел щодо впливу різноманітних аспектів на якість годівлі свиней.

2.2. Методика досліджень

Для проведення досліджень на ТОВ НВП «Глобинський свинокомплекс» було проведено аналіз різноманітних аспектів технології годівлі та утримання свиней. Проведено аналіз годівлі умовно поросних, поросних та лактуючих свиноматок, підсисних поросят.

Схема дослідю наведена на рисунку 2.1.

Рис. 2.1. Схема дослідю

РОЗДІЛ 3 РЕЗУЛЬТАТИ ВЛАСНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

3.1. Характеристика підприємства

ТОВ НВП «Глобинський свинокомплекс» входить до групи компаній «Глобино», яке є вертикально-інтегрованою групою підприємств, що тісно пов'язані між собою. На сьогодні крім «Глобинського свинокомплексу» корпорація включає наступні підприємства: Глобинський м'ясокомбінат, Глобинський маслосирзавод, Торгівельний дім Глобино, Глобино Агро, Глобинський м'ясо-молочний комплекс.

Вся продукція корпорації відповідає високим світовим стандартам, про що свідчить сертифікація підприємств за системою управління якістю ISO 9001:2015.

Глобинський свинокомплекс є надійним постачальником власної м'ясної сировини для м'ясокомбінату та займає четверте місце серед виробників свинини в Україні. Виробничі потужності свинокомплексу розташовані раніше були розташовані на територіях Глобинського, Кременчуцького та Семенівського району Полтавської області. На даний час, у зв'язку із проведенням адміністративної реформи вони знаходяться у межах одного району – Кременчуцького.

Загальна потужність свинокомплексу становить 30000 т свинини на рік у живій масі з трьох ступеневою системою гібридизації свиней та власним кормовиробництвом, що розділений на три виробничі гілки.

До першої належить племінний репродуктор у с. Шепелівка на 1400 свиноматок з розведення свиней батьківський порід та отримання двохпорідних помісних свинок для товарних репродукторів.

Друга виробнича гілка включає товарний репродуктор №1 на 5000 свиноматок у м. Глобино з відділенням для дорощування 150000 порослят в рік

та два окремих відгодівельних майданчика №1 у м. Глобино на 18000 голів та №2 у с. Оболонь на 14000 голів одночасного утримання відгодівельних свиней.

Третя виробнича гілка складається з товарного репродуктора №2 у с. Обознівка на 5800 голів, майданчиків для дорощування поросят у с. Бабичівка та с. Демидівка з одночасним утриманням 11000 поросят та відгодівельного майданчика у с. Гриньки на 35000 свиней.

До складу корпорації входить власний комбикормовий завод з елеватором для зберігання зерна та автотранспортом.

Щорічно свинокомплекс отримує близько 330000 поросят, з яких 280000 надалі відгодовує та здає на переробку на Глобинський м'ясокомбінат

Товарний репродуктор «Обознівка» є підрозділом на якому утримуються свиноматки та підсисні поросята до 28-денного віку. Загальна кількість поголів'я, що знаходиться на репродукторів становить 5800 голів свиноматок, 13000 голів поросят та 750 ремонтних свинок.

Рис. 3.1. Товарний репродуктор «Обознівка»

На репродукторів застосовується двоступенева гібридизація за участі двопродуктних маток ірландського походження від реципрокного схрещування

порід Ландрас та Йоркшир, які утримуються і вирощуються на племінному репродукторів. В якості батьківської форми використовують кнурів синтетичної лінії Максгро, сперму від яких отримують на даному репродукторів.

Виробничий процес на фермі розділений по цехах. Цех ремонтних свинок розміщений у корпусі 1, завданням якого є підготовка ремонтних свинок до осіменіння та привчання їх до годівлі за допомогою кормових станцій.

Цех осіменіння та умовно поросних свиноматок, розміщений в корпусах 2,3 і 4 та налічує 1800 одиночних станків для утримання свиноматок від для відлучення поросят і до встановлення в них поросності за допомогою ультразвукового сканеру на 28 добу після осіменіння. В цеху проводять виявлення статевої охоти за допомогою кнура-пробника та штучне осіменіння свиноматок та ремонтних свинок. Дозування корму для тварин – індивідуальне, за допомогою об'ємних дозаторів.

Цех поросних свиноматок включає корпуси 5, 6, 7 і 8, кожен з яких має по 12 групових станків для утримання 75 голів тварин (технологічна група). В цьому цеху проводиться індивідуальна годівля за допомогою кормових станцій німецької фірми Big Dutchman.

Запліднюваність свиноматко на репродукторів складає 93%, а опоросу – 90%. В цьому цеху свиноматки утримуються до 110 дня поросності, після чого їх переводять в цех опоросу, де вони утримуються фіксовано в індивідуальних станках на повністю решітчастій підлозі. Цех включає в себе корпуси 9,10,11 і 12. В кожному з цих корпусів є 5 секцій по 60 індивідуальних станків, де свиноматки утримуються від 110 дня поросності і до досягнення поросятами 28-денного віку. Після відлучення поросят свиноматки переводяться в цех холостих і умовно поросних свиноматок. Поросята зважуються і переводяться на комплекси з дорощування поросят №2 в с. Бабичівка та №3 в с. Демидівка.

Мікроклімат в корпусах репродуктору підтримується за допомогою вентиляції негативного тиску німецької фірми Big Dutchman, обігрівачів та

охолоджувачів повітря. Локальний мікроклімат у лігві поросят створюється за допомогою інфрачервоних ламп та килимків для підігріву.

Для годівлі всіх технологічних груп тварин на відділенні використовується сухий тип годівлі, з нормуванням комбікорму за допомогою об'ємних дозаторів. Транспортування корми від бункерів-накопичувачів до годівниць відбувається за допомогою ланцюгово-шайбового транспортеру.

За останні рік на репродукторів отримали 2,37 опороси на свиноматку, багатоплідність складала 14,7 поросяти, з яких до відлучення вирощено 12,7 голів. За рік від продуктивної свиноматки отримали 30,1 ділових поросят, що дозволяє репродуктору щотижнево передавати на дорощування 2880 поросят з середньою масою 7,8 кг.

Обслуговує ферму 20 осіб персоналу, робота якого організована вахтовим методом

Годівля тварин на свинокомплексі проводиться повнораціонними кормосумішами, які виготовлені відповідно до норм ірландської фірми Hermitage Genetics, рекомендаціям компаній Right Frank (Великобританія) та ТОВ «Українське зерно» (Україна). У таблиці 3.1 наведено склад і поживність кормосумішей для тварин від народження і до досягнення передзабійної живої маси у 120 кг.

3.2. Утримання та годівля умовно поросних свиноматок.

Утримання в господарстві умовно поросних зазвичай відбувається, індивідуальних станках (рис. 3.2).

Температурний режим в приміщенні складає в середньому 16–22°C, відносна вологість повітря на рівні 75%, повітрообмін з розрахунку на 1 ц маси тіла свиноматок становить влітку – 60–70 м³/ годину, взимку 35–45 м³/ годину, у перехідний період – 45–60 м³/ годину. Швидкість руху повітря в приміщенні

взимку – до 0,3 м/с, влітку – до 1 м/с, у перехідний період – до 0,3 м/с. Вміст сірководню – до 10 мг/м³, вуглекислого газу – 0,2%, аміаку – 20 мг/м³.

Таблиця 3.1.

Склад та поживність раціонів для свиней, (% за масою)

Компонент	Комбікорм для свиней при різній живій масі, кг					
	0-9	9-15	15-30	30-60	60-90	90-120
Ячмінь	+	+	–	–	–	–
Пшениця	+	+	37,5	35,6	47,5	47,2
Кукурудза	+	+	23,31	29,66	17,87	18,21
Висівки пшеничні	–	–	–	4,6	9,5	9,5
Соняшниковий шрот	–	–	–	12,5	16,6	16,7
Соевий шрот	+	+	7,6	7,6	1,0	1,0
Концентрат соєвий	+	+	–	–	–	–
Соя повножирова	–	–	22,2	6,8	4,6	4,5
Жом буряковий	–	–	0,2	–	–	–
Вітамінно – мінеральний премікс	+	+	0,5	0,5	0,5	0,5
Борошно рибне	+	+	3,5	–	–	–
Вапняк	+	+	0,8	0,98	1,01	0,94
Монокальцій фосфат	+	+	0,515	0,55	0,33	0,34
Олія рослинна	+	+	–	–	–	–
Сіль	+	+	0,3	0,4	0,45	0,46
Амінокислоти	+	+	0,95	0,75	0,635	0,645
Антиоксидант	+	+	3,5	0,5	–	–
Підсолоджувач	+	+	–	–	–	–
в 1 кг міститься						
Енергія, Мдж	10,51	10,51	10,36	9,71	9,45	9,45
Сирий протеїн,%	22,5	21,5	21,0	18,0	17,0	17,0
Сирий жир,%	5,7	6,2	5,49	2,94	2,69	2,68
Лізін, %	1,46	1,42	1,47	1,15	1,0	1,0
Метіонін + Цистин, %	0,85	0,83	0,73	0,57	0,55	0,54
Треонін, %	0,88	0,86	0,86	0,67	0,58	0,57
Триптофан, %	0,3	0,27	0,28	0,2	0,17	0,17
Кальцій, %	0,85	0,79	0,71	0,68	0,65	0,65
Фосфор (засв.), %	0,38	0,37	0,37	0,33	0,3	0,298
Натрій, %	0,35	0,3	0,167	0,164	0,182	0,186
Сира клітковина, %	2,4	2,6	2,99	4,02	4,51	4,52
Вітамін А, МО/кг	20000	20000	15000	10000	8000	6000

Рис. 3.2. Утримання умовно поросних свиноматок

Площа підлоги на одну свиноматку за індивідуального утримання становить 1,5–1,7 м². Свиноматки утримуються в станках, які обладнані автонапувалкою, годівницею, восьмилітровими дозаторами, решітчастою підлогою, під якою знаходяться ванни для накопичення гною.

Для напування свиноматок використовують соскові напувалки, які дозволяють їй випивати до 12–20 л води за добу.

Під час утримання умовно поросних свиноматок слід постійно коригувати раціони годівлі, щоб матки не жиріли, але в той же час мали достатній запас жиру для годівлі поросят. Слід уникати надмірну вгодованість свиноматок для

попередження ризику зростання мертвих поросят, зниження виживаємості та молочності.

Таблиця 3.2

Норми годівлі свиноматок у холостий і умовно поросний період (0–28 днів)

Показник	Кількість комбікорму, кг/добу
Свиноматки при осіменінні живою масою більше 154 кг	1,6
Жирні свиноматки	1,8
Свиноматки нормальної кондиції	2,3
Худі свиноматки	2,7

Процес регулювання годівлі свиноматок в холостий і умовно поросний період на підприємстві проводять використовуючи індивідуальні дозатори кормів.

Після відлучення поросят свиноматку годують «вволю», що дозволяє виснаженим і худим свиноматкам набрати живу масу та сприяє швидшому приходу в охоту, скороченню сервіс-періоду. На фермах підприємства свиноматкам протягом 7 днів перед осіменінням дають по 200 г глюкози на добу. В середньому від відлучення до осіменіння свиноматка з'їдає до 23 кг комбікорму.

Після осіменіння на підприємстві кількість комбікорму на свиноматку знижують до 2,2–2,25 кг/добу.

3.3. Годівля та утримання поросних свиноматок

Недоліки годівлі та утримання дорослих свиноматок – головна причина загибелі зародків на ранніх стадіях розвитку й народження слабких поросят, що мають живу масу менше 1 кг. Якщо поросята при народженні за цією ознакою не вирівняні, то ускладнюється їх вирощування при промисловій технології, що

вимагає додаткових витрат. Значна частина слабих поросят з масою менше 1 кг гине, від чого собівартість продукції підвищується. Для запобігання цьому потрібно так організувати годівлю і утримання поросних свиноматок, щоб одержати від них найбільше великих життєздатних поросят, а в організмі свиноматок створити запас поживних речовин, необхідних для на-ступної високої молочності.

Найвідповідальніший період у догляді поросних свиноматок – перші 30 днів після їх запліднення і останній термін поросності. Перші дні після запліднення ембріони нічим не захищені й можуть загинути від багатьох несприятливих факторів.

Велика кількість мертвих зародків і абортіваних плодів можливе через скупчене утримання поросних свиноматок, годівлі недоброякісними кормами та використання води з шкідливими домішками. Протягом останнього місяця поросності триває подвоєння маси ембріона, виникає небезпека механічного травмування свиноматок. Тому в господарстві створюються оптимальні умо-ви утримання і годівлі поросних свиноматок.

На підприємстві використовують групове утримання свиноматок з встановленою поросністю групами по 75 голів з нормою площі 1,5-1,7 м³. Температура у приміщенні становить 18-20⁰ С з вологістю 40-75% з різними режимами повітрообміну. Так, влітку на 1 ц живої маси тварин він становить 60 м³ за годину, в перехідний період – 45 м³ за годину, взимку – 35 м³ за годину. Також слід відмітити і різницю у швидкості руху повітря: влітку – 0,1-0,4 м/с, взимку і перехідний період – 0,2-0,4 м/с.

Велике значення при утриманні поросних свиноматок має і інші параметри мікроклімату – мікробна забрудненість до 50 тис/м³, вміст сірководню не більше 10 мг/ м³, аміаку до 15-20 мг/ м³, вуглекислого газу – до 0,2%.

Внаслідок того, що свинки компаній PIC та Hermitage Genetics під час першого осіменіння мають живу масу 135-145 кг, то за час їх експлуатації до 6-7 опоросу вони мають важити 240-250 кг. За період виробничого використання організм свиноматок зазнає змін під час підсисного періоду та поросності, тому і раціони годівлі проходять постійне коригування для забезпечення компенсування маси тіла до наступного опоросу. Спеціалістами компаній рекомендований наступний графік змін маси тіла (табл 3.3.)

Рис.3.3. Групове утримання поросних свиноматок

Таблиця 3.3

Вікові зміни маси тіла свиноматок, кг

Опорос	Маса тіла при осіменінні, кг	Приріст під час поросності, кг	Зниження при лактації, кг	Приріст між осіменіннями, кг
1	140	+40	-10	30
2	170	+40	-10	30
3	200	+30	-10	20
4	220	+20	-10	10
5	230	+20	-10	10
6	240	+20	-10	10
7	250	+10	-10	0

Під час поросності кількість спожитого корму не перевищує 2,5 кг за до 90 дня поросності, далі його кількість збільшується максимум до 3,5 кг на свиноматку. Починаючи з 100 дня кількість свиноматкам згодують до 3,5-4,0 кг корму, але після 110 дня – зменшується до 1,8 кг для запобігання маститу та інших захворювань.

Для годівлі свиноматок використовують кормові станції з індивідуальним роздаванням порції раціонів.

3.4. Годівля підсисних свиноматок і поросят

Внаслідок того, що на підприємстві використовують генетику високопродуктивних тварин опорос та лактації свиноматок є досить критичним моментом. В даний період існує вірогідність великої втрати певної кількості тварин.

Невідповідна годівля підсисних свиноматок, недостатня кількість в раціоні перетравного протеїну, мінеральних речовин і вітамінів призводить до значної втрати живої ваги матками за період лактації. Це в свою чергу порушує статевий цикл, а також знижує молочну продуктивність свиноматок, що негативно відбивається на енергії росту та розвитку поросят.

Успішне вирощування поросят у перший період життя значною мірою залежить від підготовки приміщення для утримання в них новонародженого молодняку та своєчасної і якісної підготовки свиноматки до опоросу.

В господарстві приміщення використовуються за принципом “все зайнято – все порожньо”, тобто після кожного періоду зайнятості приміщення групою тварин настає період, протягом якого приміщення “відпочиває”. У період санітарного розриву виконують роботи по обладнанню від гною і бруду, по ремонту або заміні деталей обладнання.

Після цього конструкції, станки й обладнання обробляють дезрозчинами. За 10-15 днів до опоросу свиноматок розмішують в індивідуальних станках. Площа станка для свиноматки 5м². Перед тим як направити свиноматок в індивідуальні станки, їх ретельно чистять і миють.

З наближенням строку опоросу в організмі свиноматки та в її поведінці відбуваються певні зміни. За 2-3 дні до опоросу в результаті ослаблення зв'язок дуже відвисає черево. Молочні залози набрякають. За 1-2 дні до опоросу із статевої щілини виділяється світлий слиз, зовнішні статеві органи набрякають і червоніють, в молочній залозі з'являється молозиво, шкіра в ділянці молочних залоз вкривається рожевими плямами, свиноматка мостить гніздо.

Наявність молока в сосках – це свідчення того, що опорос відбудеться у найближчі 10-20 годин, тому із годівниць видаляють залишки корму, наливають 4-5 л води і всипають столову ложку солі.

Для проведення опоросу готують рушник для витирання рук, мішкови-ну для обтирання поросят, 10% розчин йоду для замазування пуповин, щипці для скушування іклів, ножиці, мило, відро теплої води, 0,1%-й розчин марганцевокислого калію.

Перед опоросом свиноматка робить гніздо, непокоїться, часто лягає. Поява потуг свідчить про початок опоросу, тому задню частину тулуба свиноматки, вим'я і соски протирають 0,1%-м розчином марганцевокислого калію.

Поросята народжуються з інтервалом 5-20 хвилин. Нормальний опорос триває від 1 до 3 годин, рідше до 5-6 годин, що вже може свідчити про важкий опорос.

Прийнявши поросля оператор тримає його горизонтально, мішковиною витирає від слизу ніздрі, ротову порожнину, вуха. Насухо витирає тулуб. На відстані 5 см від черева перев'язує пуповину і на 0,5 см нижче обрізає її та змазує 10%-м розчином йоду. Потім кладе поросля під інфрачервону лампу і стежить, щоб воно через 30-40 хвилин поссало матку. Слабким порослятам оператор допомагає відшукати сосок, підкладаючи їх до вимені.

Після закінчення опоросу оператор оглядає стан зубів у всіх порослят з гнізда. Необхідність скушування іклів у новонароджених порослят викликана тим, що деякі з них перерослими іклами під час ссання свиноматки, і особливо при боротьбі за сосок, травмують його, і свиноматка може відмовитися годувати потомство. Скушувати ікла потрібно на $\frac{1}{3}$ чи на $\frac{1}{4}$ висоти. Інші зуби вкорочувати не можна.

Рис. 3.4. Підсисні порослята під свиноматкою

При годівлі підсисних свиноматок основну увагу спрямовують на підвищення їх молочної продуктивності, збереження всіх поросят і одержання до відлучення міцних, здорових поросят.

Встановлено, що процес молокоутворення в значній мірі залежить від рівня повноцінності протеїнового живлення материнського організму в період лактації. Ріст і розвиток поросят-сисунів залежить переважно від кількості і якості молока, яке виділяє свиноматка. Молоко свиноматки – основний найбільш цінний корм для поросят-сисунів, особливо у перший місяць їх життя. Весь комплекс поживних речовин, необхідних для швидкого росту і розвитку, поросята отримують з молоком матері.

Свиноматки за період лактації дають близько 240-300 кг молока, хоча молочність окремих свиноматок може досягати і 500 кг. Середня за молочністю свиноматка щодня виділяє з молоком 279-292 г білка, 292-328 г жиру, 202-225 г цукру, 13,5 каротину і 7 г фосфору, тому дуже важливо забезпечити свиноматок цими поживними речовинами за рахунок кормів.

В господарстві через 3-4 години після опоросу маткам дають по 200-300 г пшеничних висівок, рідко замішаних на воді. В перші 2-3 дні кількість корму доводять до половини денної норми, а потім поступово її збільшують, і на 6-7-й день доводять до повної норми.

В таблиці 3.4. наведено раціон годівлі підсисної свиноматки середньою живою масою 200 кг.

Відомо про критичні періоди для життя поросят, але головними з них перші дві-три доби після опоросу. Але найкритичнішим є перші вісім годин, коли поросята можуть загинути від голоду, охолодження та задавлювання маткою. Поросята народжуються слабкими, мають невеликий запас енергії, поживних речовин і ослаблений імунітет. Вони потребують особливого догляду та специфічного мікроклімату. Поросят потрібно ретельно висушити з використанням рушників, серветок, присипок та помістити у комфортні

температурні умови – температура у лігві повинна бути на рівні 32-35⁰С. Для створення відповідної температури на комплексі використовують інфрачервоні лампи та нагрівальні килимки в місцях локального обігріву. Місця локального обігріву поросят сприяють ще і їх додатковому збереженню – вони відволікають їх від постійної присутності біля свиноматки, які часто не мають добрі материнські якості і можуть їх задавити. Через 3-4 доби температуру у лігві зменшують до 28⁰С, а потім і до 24⁰С.

Таблиця 3.4

Рацион годівлі підсисної свиноматки

Корма	Структура, %	Корм, кг	Перетравний протеїн	Лізин	М+Г	Са	Р	NaCl
Ячмінь	28	2,3	196	9,4	8,3	4,6	9	0,9
Кукурудзяна	15	1	73	2,1	3,3	0,5	5,2	0,8
Пшениця	15	1	133	3	3,7	0,8	3,6	0,3
Соевий шрот	13	1	192	14,2	5,5	2	4,3	0,3
Шрот соняшниковий	6	0,4	134	5,7	6,7	1,44	7,3	0,32
Жом бурякоий	10	1	7	0,5	0,2	0,5	0,5	1,3
Трикальційфосфат		0,066				2,1	10	
Сіль		0,07						26
Крейда		0,048				18	40	

Обов'язковою умовою отримання здорових та життєздатних поросят – своєчасне отримання ними відповідної кількості молозива, як джерела імуноглобулінів, в перші 40 хвилин після народження.

В перші дві доби життя в господарстві обов'язково проводять вирівнювання гнізд поросят під матками. Дані заходи проводять з метою

зменшення відходу поросят. Сучасні генотипи свиней відрізняються великою багатоплідністю, внаслідок того, що деякі свиноматки народжують більше поросят, ніж мають сосків. Тому персоналу ферм потрібно зробити перегрупування гнізд та пересадити лишніх поросят у ті гнізда, де свиноматки мають малу кількість приплоду. При підсаджуванні враховують і молочність майбутніх «мачух» і фізичний стан поросят. Процедура вирівнювання гнізд дозволяє зменшити на 10-15% відхід серед поросят, які народились з маленькою живою масою.

В господарстві для попередження анемії поросят 3 денного віку внутрим'язево вводять по 200 мг заліза шляхом ін'єкції в шию за вухом або підшкірно в пах, або при годівлі у вигляді пасти. Крім того, для профілактики кокцидіозу вводять кокцидіостатик. Поросят-кнурців у господарстві каструють хірургічним способом або проводять імунокастрацію у віці 80 та 120 діб.

В перші дні життя всі потреби поросят в поживних речовинах майже повністю задовольняються за рахунок материнського молока. Проте навіть у високомолочних свиноматок вже з 4-5-го дня після опоросу поживних речовин і самого молока не вистачає для нормального розвитку приплоду.

В молоці свиноматки не вистачає заліза, міді і кальцію, які необхідні для нормального розвитку поросят. Запас заліза, що входить до складу гемоглобіну крові в перші дні життя новонароджених швидко скорочується, поросята помітно бліднуть, мерзнуть і з'являються розлади травлення. Якщо не прийняти заходів, поросята хворіють на анемію та гинуть. Криза в зв'язку з недостатчею заліза настає приблизно на 8-10 добу життя. Частіше за все анемія розвивається у поросят зимових опоросів, які не отримують необхідної мінеральної підгодівлі.

Починаючи з 3 доби життя поросят привчають до поїдання престартерного корму, який містить велику кількість білків тваринного і рослинного походження. Престартерний корм в перші раз розсипають перед

свиноматкою на рівну поверхню, яка його поїдає і дає поросятam сигнал до його споживання. Надалі корм розсипають у годівниці, які прикріплені до стінок станків. Спочатку поросята споживають досить малу кількість кормів – від 50 до 150 г на гніздо. Далі з двотижневого віку кількість його споживання збільшується і до відлучення у 28-денному віці вже складає до 800 г/гніздо.

Приблизний рівень споживання поросятами престартерного комбікорму показано на рис. 3.5.

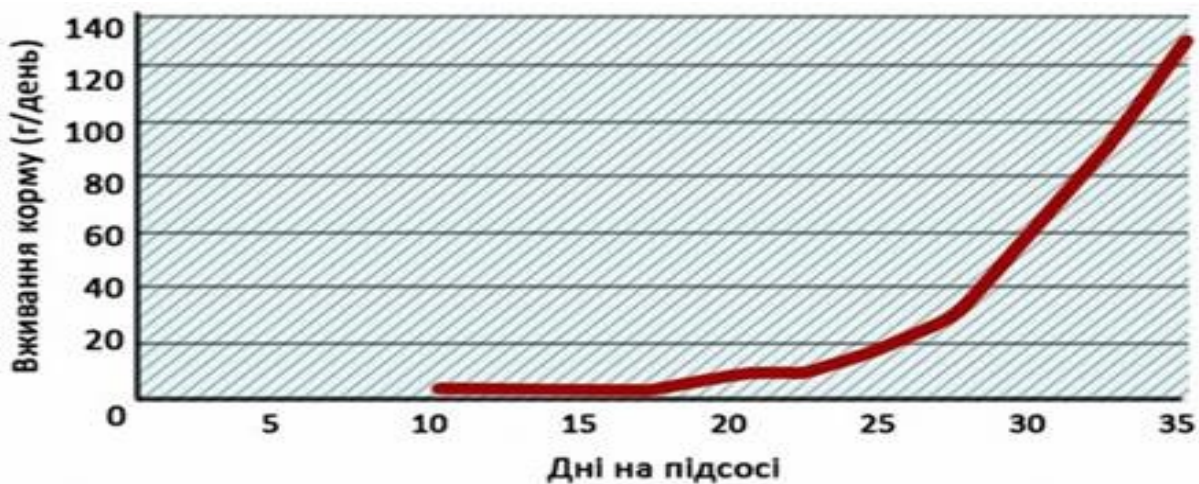

Рис. 3.5. Динаміка поїдання поросятами комбікорму г/(гол/добу)

З метою стимулювання поїдання корму в станки для підсисних поросят в господарстві ставлять довгі годівниці, яких достатньо для одночасної годівлі всіх поросят гнізда (рис.3.6.).

Рис. 3.6. Привчання поросят до кормів

Для напування поросят на підприємстві використовують поїлки різноманітних конструкцій (рис. 3.7). Поросяттам краще пити з горизонтальної поверхні, а саме з мисочкових автонапувалок.

Рис. 3.7. Види поїлок для поросят

За підсисний період до 28 денного віку поросята набирають в середньому від 8 до 9 кг (рис. 3.8).

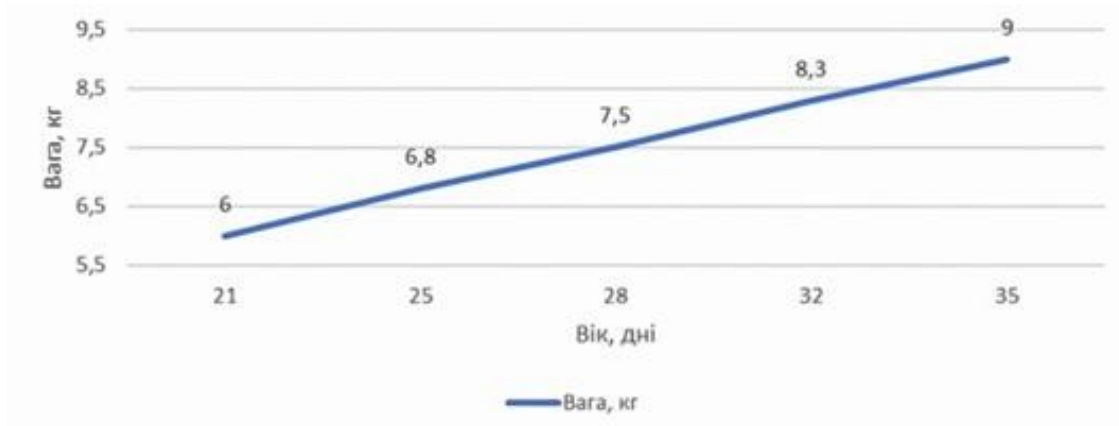

Рис. 3.8. Динаміка змін маси поросят

Якщо поросята-сисуни, знаходячись під маткою, живляться головним чином молоком матері, то після відлучення вони позбавлені цього. Тому їх ріст і розвиток цілком залежить від умов годівлі, утримання і догляду в цей період. Такі поросята, потрапляючи в погані умови після відлучення, не дають хорошого росту й часто навіть втрачають у вазі. Особливо чутливі ті поросята, які в підсисний період були погано привчені до поїдання кормів. Якщо поросята-сисуни були своєчасно привчені до споживання значної кількості різноманітних рослинних кормів, то в наступний період відлучення вони ростуть і розвиваються дуже успішно.

Таким чином, щоб відлучення поросят від маток пройшло правильно, без ускладнень, свиноматок і поросят необхідно своєчасно до цього підготувати. На площадках підприємства поросят відлучають раз на тиждень, згідно ритму виробничого процесу. Дана схема дозволяє в подальшому синхронізувати охоту свиноматок, роботу техніків штучного запліднення, тобто зберегти існуючий

ритм виробництва, наповненість приміщень та спрогнозувати майбутню продуктивність свиногомплексу.

Першими, під час відлучення, забирають поросят, що є більш безпечним для них. Поросят поступово виганяють з станків на прохід та формують групу для зважування та транспортування. Додатково проводять сортування за масою, статтю, генотипом та ін.

3.5. Годівля лактуючих свиноматок

Головною метою при годівлі лактуючих свиноматок є їх правильна годівля – підсисна свиноматка кожену добу виробляє біля 8 кг молока, для чого їй потрібно споживати велику кількість поживних речовин та енергії. В підсисний період свиноматка витрачає на продукування молока близько 80% енергії та поживних речовин, що поступають з кормом. У випадку ненадходження потрібної кількості поживних речовин, свиноматка для компенсування їх нестачі, витрачає резерви власного організму. Спочатку починає розщеплюватись шпик, далі – м'язові тканини. Внаслідок цього свиноматка починає худнути, виробляє менше молока, що негативно впливає і на масу гнізда поросят та їх масу до відлучення.

Продукування молока досить залежить від розміру гнізда – чим більше його розмір, тим більше свиноматка потрібна його виробляти. На кожен кілограм приросту поросят витрачається в середньому 4–4,5 кг молока, відповідно гніздо з 10–12 поросятами щоденно споживає 12–13 кг молока. На рисунку 3.9 представлена лактаційна крива свиноматки, яка свідчить що до 18–22 доби продукування молока поступово збільшується, після чого йде на спад.

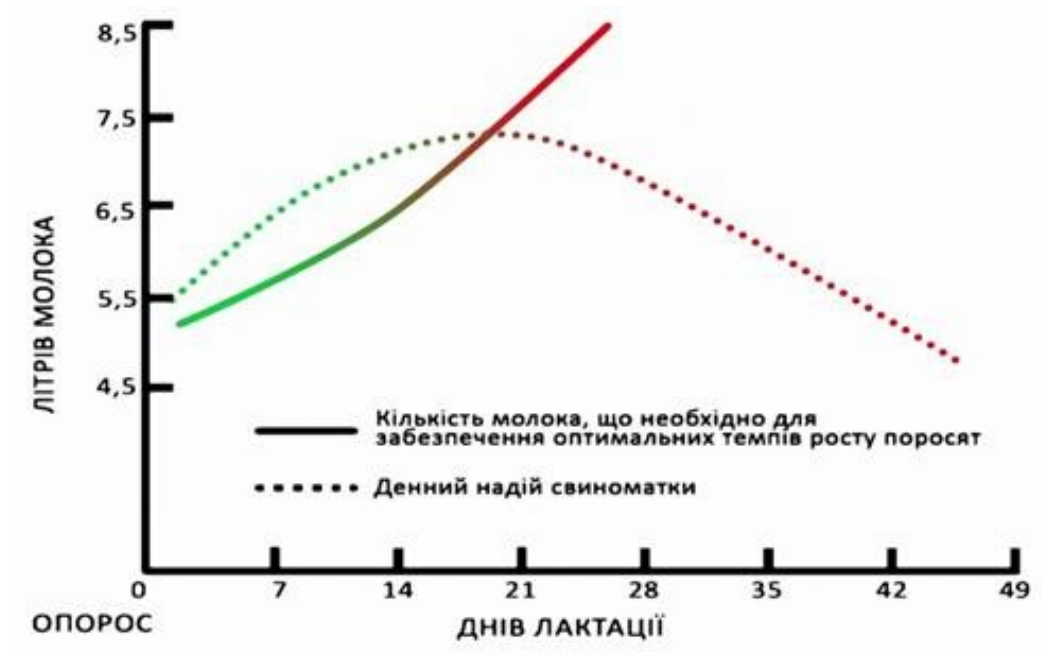

Рис. 3.9. Лактаційна крива молочної продуктивності свиноматки

В останні перед опоросом свиноматкам згодують близько 2,3–2,7 кг лактаційного комбікорму. Свиноматок годують з використанням об'ємних дозаторів один раз на добу. При появі ознак опоросу свиноматок припиняють годувати.

Після опоросу свиноматок обов'язково піднімають та напувають. Для оптимального споживання кормів тварин під час лактації забезпечують достатньою кількістю води – до 20 літрів на добу взимку та до 50 л води влітку. Воду випоюють з соскових автонапувалок.

При дозованій годівлі потрібно контролювати споживання корму, а саме – свиноматка після отримання корму у годівницю має його з'їсти протягом 20 хвилин. Якщо залишились залишки корму, то перед наступною годівлею його необхідно видалити. В подальшому слід враховувати ступінь поїдання комбікорму та відрегулювати його кількість для кожної свиноматки.

Рис. 3.10. Дозована годівля свиноматок

Головне завдання годівлі в цей період – досягнення оптимального рівня споживання корму. Оптимальним є споживання біля 375 кг корму на лактацію в рік. Корм має бути свіжим, що є проблемою в теплу пору року. При 20-денній лактації кількість середньодобового споживання комбікорму має становити біля 7,3 кг на день лактації. При більш тривалій лактації ця кількість може досягати до 454 кг корму на свиноматку в рік.

Корм для свиноматок повинен бути доступний в любий період доби. Неможна залишати свиноматок без корму в період лактації. На графіку, наведеному на рисунку 3.11 продемонстрована крива годівлі свиноматок, що рекомендована компанією РІС.

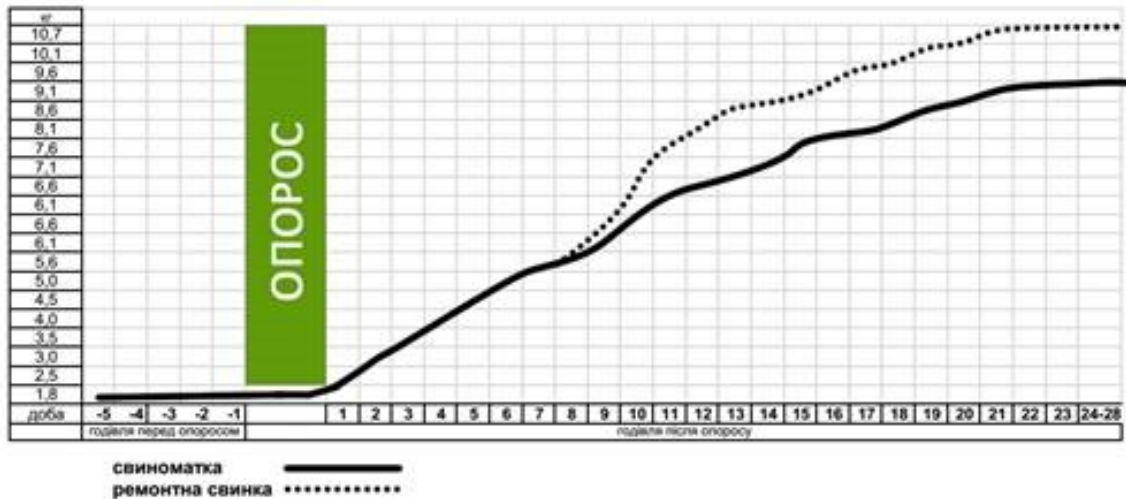

Рис. 3.11. Графік годівлі свиноматок

3.6. Економічна ефективність виробництва

Нами був проведений розрахунок економічного ефективности вирощування підсисних поросят на відділенні.

Розрахунок проводили на одне гніздо свиноматок, результати якого наведені у таблиці 3.5.

Результати свідчать, що рівень рентабельності отримання та вирощування поросят-сисунів складає 58,16%.

Таблиця 3.5

Економічна ефективність вирощування поросят

Показники	Вартість, грн.
Кількість поросят приплоду на одну свиноматку, гол.	14,7
Кількість поросят при відлученні, гол	12,7
Приріст по гнізду, кг	81,42
Середньодобовий приріст, г	244,4
Жива маса одного поросяти при відлученні, кг	7,8
Витрати кормів на групу, кг	9,75
Вартість кормів на групу, грн.	158
Інші витрати, грн.	105,3
Собівартість приросту, грн.	263,3
Собівартість 1 кг приросту, грн.	3,23
Реалізаційна ціна 1 кг, грн.	160
Виручка, грн.	15850
Прибуток на групу, грн.	15587
Податок на прибуток, грн	3117
Чистий прибуток, грн	12470
Прибуток на 1 кг приросту, грн.	153,15
Рівень рентабельності, %	58,16

ВИСНОВКИ

Проведені дослідження дозволяють нам зробити наступні висновки:

1. Загальна потужність ТОВ НВП «Глобинський свинокомплекс» складає 30000 т свинини на рік у живій масі. В систему підприємства входить три виробничі підрозділи. Корпорація «Глобино» має власний комбікормовий завод, який здійснює виробництво комбікормів для годівлі поголів'я

2. Товарний репродуктор «Обознівка» є підрозділом на якому утримуються свиноматки та підсисні поросята до 28-денного віку. Загальна кількість поголів'я, що знаходиться на репродукторів становить 5800 голів свиноматок, 13000 голів поросят та 750 ремонтних свинок.

3. На репродукторів застосовується двоступенева гібридизації за участі двопородних маток ірландського походження від реципрокного схрещування порід Ландрас та Йоркшир, в якості батьківської форми використовують кнурів синтетичної лінії Максгро, сперму від яких отримують на даному репродукторів.

4. Виробничий процес на фермі розділений по цехах: цех ремонтних свинок, цех осіменіння та умовно поросних свиноматок, цех поросних свиноматок.

5. Годівля свиней на підприємстві проводиться за допомогою кормових станцій німецької фірми Big Dutchman. Всі групи тварин годуються збалансованими комбікормами, що виготовлені відповідно до норм ірландської фірми Hermitage Genetics, рекомендаціям компаній Right Frank (Великобританія) та ТОВ «Українське зерно».

6. За останні рік на репродукторі отримали 2,37 опороси на свиноматку, багатоплідність складала 14,7 поросяти, з яких до відлучення вирощено 12,7 голів. За рік від продуктивної свиноматки отримали 30,1 ділових поросят, що

дозволяє репродуктору щотижнево передавати на дорощування 2880 поросят з середньою масою 7,8 кг.

7. Рівень рентабельності отримання та вирощування поросят-сисунів на підприємстві складає 58,16%.

ПРОПОЗИЦІЇ

1. Для підвищення рівня вирощування поросят-сисунів у господарстві рекомендуємо покращити рівень годівлі за рахунок більш збалансованою годівлі за поживними речовинами з попереднім луценням і екструдуванням.